

Světla zhasly, už nemá proč tam stát,
čekat na svit, když právě dneska přestal hrát
vkládat svůj život, do svého smyslu nemá cenu
podium pro něj vyschlo, pocítil naposledy trému
teď už může jenom pamatovat, na poslední slova
na zmatek před koncertem, nechal své jméno skandovat
nepocítí nic, možná vzpomínky na víkendy,
na dny ve studiu, na texty a na výlety
dneska naposledy pán, příště jenom host
dnes naposledy dal svým lidem svou moc
nezbořil most, jenom se nchtěl navždy procházet
dokud nespadne, aby nemusel začít od hráze
rap mu dával svobodu, ale nestačila k tomu
aby jako profesionál stoupal životně nahoru
měl peníze, kontakty, úspěch, slibnou kariéru,
chtěl změnit směr, uniknout zpátky z protisměru
nechtěl měnit sen, chtěl ho snít i když bude po něm
nezměnil se, i když stále rostl jeho prodej
jeho jméno byl pojeb, dokázal ovládnout slovem
byl mladým patronem, upřímností ozbrojen
s každým dalším krokem, se vzdaloval sobě
svoji minulosti, dělal to všechno pro svoji oběť

začínáš, končíš, posloucháš? Pojď blíž
píšeš ať něco znamená
začínáš, končíš, posloucháš? Sám víš
jestli tvůj život něco znamená

tam kde jeho život začínal rapem, teď začíná jinak
a kde končil rapem, tak teď končil u jeho syna
skončilo období kdy mohl nálady střídat
vracet se pozdě domů, s postelí se nad rány vídat
čím dál víc chtěl aby jeho syn měl víc let
aby vyspěl a mohl s ním vzpomínky sdílet,
vracet se tam, kde byl rap nonstop vedle něj,
učit se z minulosti, to jak a proč hrát fair play
syn ho nevědomě učil zapomenout na mládí
na jeho sílu proměn, neměl čas se navrátit
ani chuť, už mu jenom ukazoval covery desek
na texty chtěl počkat až mu bude nejmíň deset
těšil se na každý den strávený s jeho synem
zároveň se modlil ať minulost nikdy nepomine
ať se nikdy v životě jeho vzpomínky neztratí
hudba byla jeho minulost bez které se prostě nedá žít